

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA?

NedĀ•le, 10 leden 2016

U nĀs doma je fajn... KdyĀ¾ se poĀívĀm veĀ•er (napĀ™. teĀ•, kdy to pĀ•u) z okna, ve svĀtle luceren se blyštĀ vlhký asfalt a uĀ¾ jen sporadicky jsou na zemi pevné zmrzky. Jupííí! I kdyĀ¾ - ještĀ i ta veĀ•erní procházka se konal ve stylu jednoho roztomilého vtĀpu. No, radĀ•ji vĀm ho napišu: jdou takhle dva starší pĀni doktoĀ™i, zvolna, parkem. Z boĀ•nĀ cesty pĀ™ed nĀ vstoupĀ tĀ™etĀ muĀ¾ a pokračuje cestou pĀ™ed nimi. Ti dva ho chvilku pozorujĀ je v nich zalezlá profesionĀlnĀ deformace, zaĀ•nou tu jeho chĀ•zi komentovat:

"Tohle vypadĀ na jasný hexenšus, pĀ™Āteli, tedy vertebrogennĀ algický syndrom bedernĀ. ChudĀk, kouknĀte, jak sotva leze..." "Ale jdĀte, kolego, tohle je jasný projev proximĀlnĀ myopatie, pĀ™ĀpadnĀ kongenitĀlnĀ luxace kyĀ•elnĀ kloubĀ - kouknĀte, jak jde zeširoka, jak opatrĀ našlpuje." V tu chvíli se ten nešĀstník pĀ™ed nimi zvolna a ponĀ•kud topornĀ otoĀ•Ā a Ā™ekne: "Ale pĀnové, prdlajs, prd to je... akorĀt - Ā¾e jĀ si myslel, Ā¾e to bude "jen" ten prd..." x No, to jsem jen chtĀ•la ilustrovat, jak to tady ještĀ rĀno, bĀ•hem dne a tuplem veĀ•er vypadalo. Ono totiĀ¾ pár nešĀstníkĀ s sebou rovnĀ• Ā™achlo. A tak se všichni, i ti nepostiĀ¾enĀ, stavu Ā•eských cest pĀ™izpĀ•so pochopitelnĀ chodĀm superopatrnĀ. Kdybych se mohla natoĀ•it, vĀ•Ā™Ām, Ā¾e bych slavila se svĀm videem ŀspĀ•chy. KĀ¾ jak jsem jiĀ¾ pĀ™edeslala, ledovka, kterĀ vystĀ™Ādala nĀdherný snĀh, je uĀ¾ také vícemĀ•enĀ jen vzpomĀnkou. A pevnĀ doufĀ schĀ•dnĀ poĀ•asĀ vydrĀ•Ā alespoĀ• po dobu mĀ rekonvalescence :-))) PĀ™Ā tĀ pĀ™ĀleĀ•itosti bych se rĀda poptala, jak vaš chlupatci letos pĀ™eĀ¾Āli období ohĀ•ostrojĀ a petard? A jak dalece v celku a neomodĀ™inovanĀ pĀ™eĀ¾ĀvĀte vy? d@